

[Arbejdsministeren.]

efter § 32, har imidlertid også virket som ankeinstans i spørgsmål om ydelse af godtgørelse til deltagere i kurser for ikke-faglærte, og bestemmelserne om nævnets sammensætning foreslås derfor overført til uddannelsesloven for ikke-faglærte. Nævnets sammensætning er i øvrigt uændret, dog er det nærmere præciseret, at de to særligt sagkyndige medlemmer skal være sagkyndige med hensyn til de erhvervsmæssige voksenuddannelser, der hører under arbejdsministeriet.

Såfremt der i en sag måtte være tvivl om, hvorvidt de faglige betingelser for at deltage i kurserne er opfyldt, kan nævnet tilvejebringe fornøden sagkundskab ved at tilkalde repræsentanter for det pågældende brancheudvalg.

Kursusnævnet virker endvidere som ankeinstans i godtgørelsesspørgsmål inden for efteruddannelsesordningen for faglærte og inden for omskolingsordningen efter loven af 20. februar 1969, og der er derfor foreslået indføjet en hjemmel i loven til, at arbejdsministeren kan fastsætte bestemmelser om kursusnævnets beføjelser på andre områder end uddannelsen af ikke-faglærte.

Sluttelig skal jeg omtale forslaget til lov om ændring af lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse.

I henhold til denne er for hver amtsråds-kreds nedsat et nævn — amtsarbejdsnævnet — med den opgave at træffe afgørelse om ydelse af tilskud til mindre betydelige kommunale arbejder, som i henhold til lovens afsnit II iværksættes med bekæmpelse af arbejdsløsheden som væsentligt formål.

Sammensætningen af de lokale arbejdsmarkedsnævne, der er oprettet i henhold til arbejdsløshedsloven, svarer stort set til sammensætningen af amtsarbejdsnævnene.

De lokale opgaver i henhold til beskæftigelsesloven vil naturligt kunne varetages af arbejdsmarkedsnævnene, og da de i beskæftigelsesloven indeholdte regler om amtsarbejdsnævnenes sammensætning og placering i det administrative apparat under alle omstændigheder må ændres på baggrund af

den forandring i den administrative inddeling, som sker den 1. april 1970, har jeg fundet det rettest nu at fremsætte forslag om overførelse pr. 1. april 1970 af amtsarbejdsnævnenes opgaver i henhold til beskæftigelsesloven til arbejdsmarkedsnævnene med heraf følgende ændringer i afsnit II i beskæftigelsesloven af 1958.

Det er i øvrigt min opfattelse, at tiden er inde til at underkaste beskæftigelsesloven af 1958 en gennemgribende revision, idet en række forudsætninger for lovens indhold og opbygning er væsentligt ændret gennem de senere år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de fire lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Arne Christiansen til finansministeren:

„Vil ministeren tage skridt til at forhindre, at medlemmer af hjemmeværnet fortsat beskattes af tjenestekørsel i firmavogn eller vogn, der bruges dels erhvervsmæssigt og dels privat?“

Skriftlig begrundelse:

Der gives eksempler på, at skattemyndighederne ikke blot beskatter de 30 øre, som staten yder medlemmer af hjemmeværnet i godtgørelse for tjenestekørsel, men også kræver skat af yderligere 30 øre, således at kørsel for hjemmeværnet dermed beskattes som privatkørsel i firmavogn.

Dels forekommer dette direkte ulogisk, når staten ved at yde kørselsgodtgørelse har erkendt, at der er tale om tjenestekørsel, dels, og ikke mindst, virker sådanne skattemæssige afgørelser direkte skadeligt for de frivillige korps. Nogle afstår fra at deltage i nødvendige øvelser, fordi de føler det uretfærdigt, at de for at udføre de tjenstlige forpligtelser, de frivilligt har påtaget sig, skal ekstrabeskattes. Der gives endda eksempel på udmeldelse med motivering i særbeskatningen. Det må være rimeligt, at der i sådanne sager anlægges en